

نُرم تر انترنت یے بشہند قدیمہ داستون بنہید۔ مُند راستہت مو
 دِلرَد چہنگ ڈاد۔ خواہنم چود | خورنوںے تے وم ترجمہ کنم۔ یہ
 بار ہر پادیفیخ مم بناییت، فہم تہ تمرد تہ مس لپ خوش یاڈد۔ دم
 ہدفم مس گُنتت نقشچ ہر تگاف۔ اس مم بنہیداوتہ پینیمون نہ سییت،
 ڈست تمہ قتے پتہم۔ مم انگلیسی تہ مس ہر تگاف کاپی کنم،
 فہرڈییت وم مس بناییت۔

یے غڈہ قصہ یدے یو اس خو چید خہ تویج

اس انگلیسی تر خرنونی گرڈینیج: اسحاق مقبل

۲۹ جنوری ۲۰۱۷

یے چارک اندین ڈو پُخ فُخ۔ یو خولک پُخ گہنچ ترخو تحت خو وردے لوفج، "ای تحت، اس مہش
 دارایے ندہ ہر چیز مُرد خہ فرایت، وے مو بخنبہ مُرد دہک۔" یو ویف تحت مس ہر چیز دارت ندار
 ویقند خہ فُڈج، ویف بینن اردے بہنن چوڑج۔

وے خلک پُخرد ہر چیز خہ فرییت، فکٹے جمع چود خو اس خو چیندند تر یگہ ڈر مُلک توید۔ ترم فرییت
 خو ہر خوند پول وند خہ فُڈ، پیترہ وارے فکٹ وے بنہست۔ ہر چیز دارت ندار وند خہ فُڈ، فکٹے
 مصرف چود۔ ایلہف وخت تیر ست ایدے؛ وے مُلک اند خُبنک سالی ست ات اچٹ بارون نہ ڈاد۔ وی
 ملک اند یی جارہٹ بشہند گرڈہ مس خیداورد پیڈا نہ سُت۔ یو غڈہ لپ مرخونج سوت ات، پول مس وند
 نہ فد ادے یے چیز خورد خریدت کینت۔ یو بعد توید اک وے مُلک اند تر یے چارک خیز خو وی قتی
 یی وظیفہ خورد زابنت۔ یو چارک (صاحب کار) اس وی غڈہ یے بابت تر خو زمخین خو لودے ورد:
 "دیف مو یوربنین ارد خرچ ڈہتہ دیف چس۔" یو غڈہ دونرد مرخونج سُت ادے اس ویف یوربنین بہنن
 تی چے خید سُت۔ یے چھی پیڈا نہ سُت ادے یے چیز خیداورد ورد دہکینت۔

یو یے بعد پسون فہمت ادی یو خورد لپ پیترہت نادوون فُڈج۔ یو یے خو خیزند فکر چود، "فکٹ مو
 تحت غلومین اند فنہ خرچ خیداورد اتہ وُزم یودند نخرہج بہ نُہار ریڈج، اس بی خوراکے یُم چے مید۔ وز
 یی چیزت خیداورد خُرد نہ فریم۔ وز تہ تیم پس تر خو تحت خیز خو ورد تہ لوم، "تحت جون، وُزم پینن
 خڈای لپ گنہگار ات تو قتہم لپ آک پوند توید۔ وُزم نہ فہرڈاد تُرد بشہند پُخ فیم، لہک مو دیف تو
 غلومین دستور تو خیزند وز مس فیم۔"

بعدے ایلھف تھلکہ چود خو تر خو چیدھج روون ست. وے تحتے اس ڈرندٹ وے وینت خو بہ حال وے یے افسوس تیزد. یو تحت تر وے خو پُخ خیزھج درو ژھنت سٹ. تر وے خیز فریپت خو بعدے کنار وے انجوڈ خو ایلھف بہ یے وے چود. یو پُخ دڈ گھنت تر خو تحت خو لودے ورد، "تحت جون، وُزم پیس خدای لپ گنھگار ات تو قتم لپ آک پوند توید. وُزم نہ فھرڈاد تئرد بشھند پُخ قیم، لھک مو دیف تو غلومین دستور تو خیزند وز مس کارم تو قتے."

"ات یو وے تحت گھنت تر خو غلومین خو ویف تے یے امر چود، ہلہ! تیزٹ ویف سر بشھند لئقین فیت خو پنخیت مرد. می ڈست ارد مس چلہ ویڈیت ات، بشھندے بوتین مرد پنخیت. وی سر فریے شیگ مس فیت. وی تہ کرہم؛ لھک لپ دھٹ خیداورد قُد. بعد اس وے تہ مہش یے سور انجھفم. یم مو پُخک یہ بار بید اتہ فا یے دہ پیڈا سٹ!" وھڈین بعد خُرد یی سورک انجوڈ.

ویف تحت اند یو وے غلہ دے پُخ تر زمخینے کار چود. ازم یت تر چیدھج خو دے سازنگھت، رقاصے صدایے بئد. بعد بیو اس ویف خو تحت غلومین تر خو خیز قیوود خو پیسنختہ اس وی: "پد ترید چیز غوزخومبُخ؟" یو غلومے ورد لود: "یو تو خُک فراد پیسچ ات تو تحت وے سر فریے شیگ وے تر پیس کُنج. تو تحت لپ خوش دے جھت ادے تو فراد دو بارہ بہ خیرخوبھٹ یت."

دیے دے لود، وے غلہ پُخ اند لپ خبن وے فھر سفید خو لودے وز تہ تر دے سور اچٹ نہ سھم. وے تحت بعد یت تر وے خیز خو اس وی یے تر سور قیوود. یومس گھنت تر خو تحت خو لودے ورد: "ہہ تحت، وُزم سالہای سال تئرد غلوم جناو خدمت چورج ات ہر چیزت خہ لوچج تو گھم ہر زمھڈ نہ لھکچورج؛ اما نُت یے فز مس مُرد نہ کُنج. نُت نہ مات مو رفیقیون ارد یے محفلک انجوچ. اتہ ید تو یگہ پُخ فکتے دے تو پول یاشے تے بنھست. اک دے تے مس یو تر چید یت خو نُت وے سر فریے شیگ وے تر پیس کُنت!"

ات یو وے تحت گھنت تر وے خو لودے: "ہہ پُخ جون، تئت ہمینہ مو قتیر. ہر چیز مُند خہ یو تُند مس یست. مہش باید خوش فیم ادے تو فرادک انجھفم مود اتہ فا زندھت یت. یو نبید نہ، فا یدہ پیڈا ست."

دم قصہ هدف:

ید قصہ تہ ایلھف بشھند چیزین در بارہ مہشت، خدای مہشرد بیون کُنت:

- ایلھف مردم تہ خوشبختے معنے نفھیمت وی تہ ہر جارہ بئکیرین. اک دم قصہ ندی، یو خُک پُخ فکر چود ادی خوشبختے بغير از خو تحت چھند رخستاو ات آزادت زندہ گی چیداو. یو توید خو زبارہ یے لپٹ مہکلات وینت، دے جھتے دے، یو یے خوشبختے غلط جابین ارد بئکود.

نر روزند مردم اک دسگہ اشتباہین فنہ کنین. وھڈ تہ فکریین ادے خوشبختے بغير پولدار قداو، نشہ چیداو، یے مُلک اند پادبناہ قداو، خسروی قداو یا کاجار ڈمتھت؛ دیسگہ گھپین دھم ژینتاو. دھڈ مس خُب، اتہ دیف قتے آدم خوندے خہ ڈیدت، لپ خود خوایی خہ کُنت، دیفند وے زمون دیگہ معنے نست؛ آدم تہ کورے کنین ات پے مہکل تہ وی یاریین.

- خدای مهش ژبوجته، مهش باید شیطون فریب مه خهرهم. اس مم داستون اند، اس وے خُلك پخ رویه آدم پند زهرد ادے، خو خوشبختے بنکیداو جهت اس خدایت، خو تحت ات نحن باید آدم خو پیخ مه گردنیت. اک دم قصه ندیهم بنهید ادے وے چارک اند و خُلك پخ توید خو فا خه یت، وی تحت وے کنار انجوفد ات، وی پی به چود. ید دے معنی ڈید ادے، خدای لپ مهربون ات مهشے لپ ژبوج. هر خوند گنهکار خه فیهم، خو پیخ فا ترخدای خه گردنیهم، خدای ته مهشرد بخنبنس کینت. یو لپت مهربون ات مهش باید اس وے نا امید مه فیهم.

دم انگلیسی متن:

Story of the Son Who Left Home

A man had two sons. The younger son said to his father, "Give me my part of all the things we own." So the father divided the wealth with his two sons.

The younger son gathered up all that he had and left. He traveled far away to another country. There he wasted his money like a fool. He spent everything that he had. Soon after that, the land became very dry, and there was no rain. There was not enough food to eat anywhere in the country. The son was hungry and needed money. So he went and got a job with one of the people of that country. The man sent the son into the field to feed pigs. The son was so hungry that he wanted to eat the food that the pigs were eating. But no person gave him anything.

The boy realized that he had been very foolish. He thought, "All of my father's servants have plenty of food. But I am here, almost dead because I have nothing to eat. I will leave and go to my father. I will say to him, "Father, I have sinned against God and have done wrong to you. I am not good enough to be called your son. But let me be like one of your servants."

While the son was still a long way off, his father saw him coming. The father felt sorry for his son. So the father ran to him. He hugged and kissed his son. The son said, "Father, I have sinned against God and have done wrong to you. I am not good enough to be called your son."

"But the father said to his servants, 'Hurry! Bring the best clothes and dress him. Also put a ring on his finger and good shoes on his feet. Bring the fat calf. We will kill it and have plenty to eat. Then, we can have a party. My son was dead, but now he is alive again! He was lost, but now he is found!' So they began to have a party.

The older son was in the field. He came closer to the house. He heard the sound of music and dancing. So the older son called to one of the servant boys and asked, "What does all this mean?" The servant said, "Your brother has come back. Your father killed the fat calf to eat. Your father is happy because your brother came home safely."

The older son was angry and would not go in to the party. So his father went out to ask him to come in. The son said to his father, "I have served you like a slave for many years. I have always obeyed your commands. But you never even killed a goat for me. You never gave a party for me and my friends. But your other son has wasted all your money on prostitutes. Then, he comes home, and you kill the fat calf for him!"

But the father said to him, "Son, you are always with me. All that I have is yours too. We must be happy and have a party because your brother was dead, and now he is alive. He was lost, but now he is found."

منبع:

<https://www.worldenglishinstitute.org>